

Тук възниква трудност с етническите групи, които нямат собствена държавна организация и не са дошли от други страни, в които основно обитават. В България такива например са ромите (циганите), власите, каракачаните и др. Подобен е случаят с някои етнически групи в Африка, Азия и други части на света. Компромисното решение е, че териториалната близост е съвпадаща. Ако се приеме, че те трябва да се класифицират според държавата, където е най-голямата им част, могат да възникнат съществени трудности по няколко причини - не всички страни наблюдават етническата принадлежност, самата група може да не е дадена отделно и други подобни.

Логиката на построяване и използване на скалата е подобна на тази при езиковата близост.

Тук също би могло да се направи и друго степенуване. То би трябвало да отразява териториалната концентрация или разпръснатост на отделните етнически групи и общности в рамките на дадена държава. Някои етнически групи и общности образуват определена териториална общност, а други - не. Например в България турската етническа група силно преобладава в някои населени места и общини в определени райони. В други населени места, общини и райони нейното участие е минимално или въобще отсъства. Другата основна етническа група - ромската (циганската) - няма териториална обособеност, но в повечето населени места обикновено обитава определени квартали. В тази насока би могло да се търси възможност за измерване.

Стопанско-културната близост в днешно време има значение само за някои страни в Азия, Америка, Африка и Океания, в които има етноси с относително примитивни форми на стопанство, но същевременно са обитавани и от други етноси с по-висока степен на развитие. Но тази стопанско-културна близост е от значение само за етносите вътре в отделните страни или съседни държави. Преселници от много далечни страни (други региони и континенти), независимо от това, че може да са практикували сходни форми на стопанство, едва ли могат да се смятат за близки към части от населението на страната, в която са се преселили. И тук от практическа гледна точка включването на тази близост е затруднено.

Расовата близост (отдалеченост) способства за запазването на отделни етноси или пък за тяхната по-бърза интеграция с други. Типичен пример в това отношение са ромите (циганите). Вероятно техният расов тип е спомогнал за запазването им в значителна степен до наши дни. Те принадлежат, както останалите европейски народи, към голямата европеидна раса, но към една от нейните малки раси - индо-афганската, която по някои белези (най-вече с по-тъмен цвят на кожата и косата) се различава от народите в Европа, сред които ромите (циганите) обитават. С течение на времето тези различия са започнали по различни причини да се размиват, но все пак повечето от